

RECHTSPRAAK

werkgever/werknemer

Nietig ontslag op staande voet omdat werkgever niet kan bewijzen dat werknemer als enige toegang had tot de kluis. Werknemer heeft recht op uitbetaling van overuren tegen regulier loon.

Werknemer is op staande voet ontslagen op verdenking van verduistering van gelden. De werkgever is opgedragen te bewijzen dat werknemer als enige toegang had tot de kluis. In reconventie vordert werknemer uitbetaling van overuren en wettelijke verhoging over deze loonaanspraak die door de kantonrechter is gematigd tot 25%.

Het hof oordeelt als volgt. Uit de diverse getuigenverklaringen volgt duidelijk dat er twee sleutels van de kluis in de sleutelkluis hingen. Daarmee staat vast dat werknemer niet de enige is geweest die toegang had tot de kluis, zodat de dringende reden niet is bewezen. Het ontslag op staande voet is derhalve nietig.

Werknemer heeft volgens het hof terecht aanspraak gemaakt op uitbetaling van overuren. Wegens het ontbreken van een urenregistratie van werkgever, wordt uitgegaan van de openingstijden van werkgever. Voor zover werkgever zou menen dat de extra gewerkte uren niet voor vergoeding in aanmerking komen omdat werknemer een omzetterelateerde bonusregeling kende wordt dit standpunt verworpen. Niet is gebleken dat de extra uren zijn gewerkt op basis van vrijwilligheid en tegen andere loonafspraken dan de gebruikelijke. Het hof is van oordeel dat de kantonrechter, gelet op de lange duur waarop de overwerkvoordering ziet en het moment waarop werknemer voor het eerst concreet aanspraak op die vergoeding heeft gemaakt, terecht het percentage heeft gematigd tot 25%. Het hof zal datzelfde percentage hanteren voor het gedeelte van de voordering dat in hoger beroep ook toegewezen wordt. Met het totaalbedrag van de wettelijke verhoging wordt, naar het oordeel van het hof, deze werkgever, anders dan werknemer heeft betoogd, bepaald niet beloond voor het grove en intimiderende gedrag van haar inmiddels overleden directeur.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 02-09-2014

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2014:6765

Zaaknummer: 200.103.442/01

Rechters: K.E. Mollema, M.E.L. Fikkers en L. Groefsema

Advocaten: Tj.H. Pasma en B.M.T.G. Bakker-van Klaren

Wetsartikelen: 7:677 BW, 7:678 BW, 7:628 BW en 7:625 BW